

Karikatur

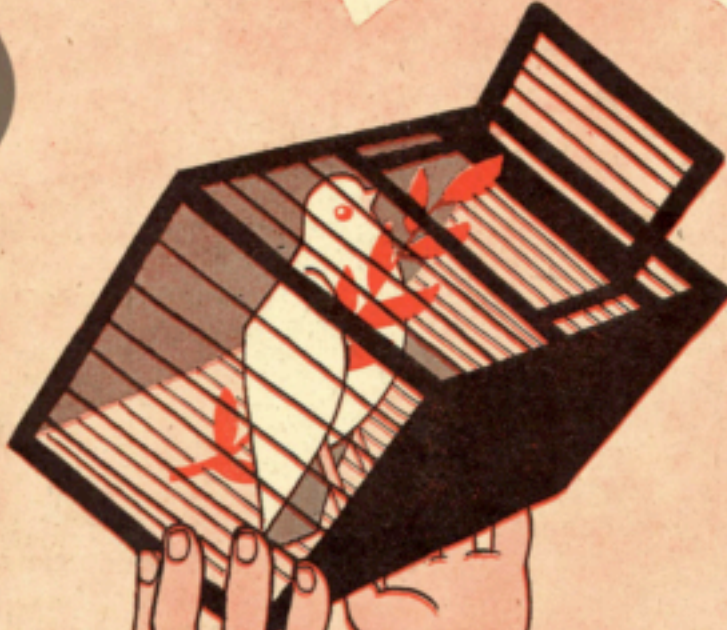
N: 1
10 Kuruş

tipki
basım

www.fenamizah.com

Osman Yavuz Inal'ın
arşivinden.

fena
mizah
dergisinin armağanıdır.
temmuz 2013

1936 — Geh.. geh.. geh.. geh!
Dünya — Rahmetli 1935 de
beni böyle kafese koymuştu!

BencelipatirBiler

Köpek Sevgisi

— Tekirin nesi var, hasta mı?
— Hayır, fare kapını aldım diye darıldı, surat ediyor..

— Ne yazık ki bu gece bir yere gidemiyeceğim, köpeğimi bırakacak adamım yok!

— Bana kim dokunsa saldırır, hele beni bir kere öpmek isteyiniz görürsünüz!..

— Tuvaletiniz çok güzel.
— Değil mi? Köpeğime de çok uygun!

— Şunun terbiyesine bak! bunca yıllık emeğime yazık!

— Eski köpeğinize ne oldu?
— Modası geçti, değiştirdim....

Karikatür

Çıkarıcı : Sedat Simavi

İdarehanesi :

İstanbul, Ankara caddesinde hususî daire
Posta kutusu: İstanbul 103
Telgraf: İstanbul Karikatür

Abone şartları :

Türkiye için seneligi 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneligi 800 altı aylığı 400 kuruştur. Mektup ve havaleler (Karikatür) direktörlüğü namına gönderilmelidir

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EDEBİ MİZAH GAZETESİ

Başlarken

Karikatür, resimde çizginin, yazıda sözün ince bir gülüşü ve güzel sanatların cümbüşüdür. Her şeyi olduğundan başka türlü yapar gibi görünerek şaka yolu ile hakikatleri anlatır Kutunun kapagını açan bir keyf ehlidir.

Kıvrak bir çizgi veya söz, kabuğu çıkarılmaş bir öz gibi çeşnili ve besleyici oluyor. İnce şaka, zekâ için bir spor ve bir gıdadır. Hele Türk halkı nüktenin tiryakisi.

Söz gelişi olarak her şeyin taslağına da karikatür denildiği vardır. Bu çeşit karikatür etrafımızdaki işler ve insanlar arasında o kadar bol ki sağa bak çiz, sola bak yaz!

Fakat zevk dışardaki kamburu değil, içerdekini görebilmektedir. İşte bu sayfalar okuyucularına daima böyle bir görüş vermeye uğraşacak, «Karikatür» hafif ruhlu, fakat ağırbaşlı bir sanat eseri olmaya çalışacaktır.

Kibrit arayan adam!..

Bugday, dağlar gibi yükselirken, uzun uzun çekiştiler, ellerinde sanki bugday yokmuş gibi düşündüler, nihayet halka kıymaktan vaz geçip, bugdaylarını harcadılar, ekmeği ucuzlattılar...

Senelerdenberi halka ateş pahasına sattığı tütünler ambarlara sığamaz olunca, tütünün revacını arttırabilmek için pıyangoya kadar baş vurdular; nihayet halka kıymaktan vaz geçip tütünlerini harcadılar, sigaraları ucuzlattılar...

Siz kelin hikâyesini bilir misiniz?

Kelin biri hamama gider, yıkanır. Çıktıktan sonra bir de ne görsün? Takkesi yok. Eyvah!.. hemen hamamcıya koşar, şikâyet eder. Hamamcı : — Sen buraya takkesiz geldin! der.

Bunun üzerine kel orada bulunanlara kafasını gösterir :

— İnsaf ediniz bende açık gezecek baş var mı? der.

Onun gibi, bizim de kelimiz meydana. Bizde de ne ekmeği 15 kuruştan yiyecek hal, ne de sigaranın paketine 40 kuruş verecek mecal var Şekerle tuz da bunun için ucuzladı.

Nişandan sonra :

Kadın bu ringin içinde daima galiptir.

Adam, vapurun salonundaki yolcuların hepsine bir kere baş vurup sormuş :

— Bir kibritiniz var mı?

Tesadüf bu ya, kimsede kibrit bulunmaz. Adam "olur şey değil," diye söylenerek yerine dönüp oturur. Ce-

binden kibrit kutusunu çıkarır :

— Ne yapalım, varsın bir kibrit de bizim kutudan harcansın! der.

Şöyle bir gayret eyleseler, kıyıp harcasalar, bira ile rakıdan başlayıp daha neler ucuzlar, neler ucuzlar...

KARİKATÜR

Perşembenin gelişi çarşambadan bel-
lidir. derler. Yeni bir senenin ne olaca-
ğını eskisine bakarak az çok kesdirmek
mümkündür. Bunun için yılbaşı bir fal-
cılık mevsimidir.

Bir arkadaşın 1936 yılı için yazdı-
ğı falnameyi size okuyayım :

Geçen sene ekmek narhı sekiz ile on
sekiz arasında bocalayıp durmuştu.
Bu sene bu işi intizama sokmak ve
halkın şaşırmasına meydan vermemek
için para gibi ekmek üzerine de borsada
muamele yapılacak ve ekmeğin kaç
kuruşta açılıp kaçta kapandığı hergün
gazeteler ve radyo ile ilân edilecektir.

Gazeteler halkın ekmek ihtiyacı ka-
dar büyük olan san'at ihtiyacını gider-
mek için Avrupadan musiki, dans ve ti-
yatro sanatçıları getirtileceğini ve bu ar-
tistlerden alınan verginin kaldırılacağını
yazıyorlar.

Bu vergilerin kaldırılmasından do-
ğan zararı telâfi için finans mütehas-
sıslarınca bir çare aranacak ve ecnebi
san'atkârlardan kaldırılan vergiler yerli
san'atkârlara yükletilecektir.

Avrupadaki siyasî buhran hafifleye-
cek, Dış İşleri Bakanımızın eskisi ka-
dar sık sık Avrupaya gidip gelmeleri-
ne hacet kalmıyacak ve kendileri se-
ne içinde yirmi gün kadar makamlar-
ında oturmaya muvaffak olacaklardır.

Tütün inhisarının Yenice paketlerine
koyduğu para ikramiyelerinin tütün
satıcılarıncı türlü türlü hilelerle çalın-
dığı anlaşılabilecek ve cigaralar lehimli
demir kutularda satılacaktır. Fakat
neticede bu tedbirin de para etmedi-
ği anlaşılabilecek ikramiye usulü kaldırıl-
acaktır.

Buna mukabil piyankolu eşyaya hal-
kın fazla rağbet ettiğini gören ticaret
odası kapalı kutu, kapalı sandık ve

balya ile satılan bütün eşyaya ikrami-
ye bileti koymaya karar verecek.

1936 Martında altmış sayfalık bir
gündelik gazete çıkacak. Öteki gaze-
teler o: a rekabet için sayfelerinin sa-
yısını yüz yirmiye çıkaracaklardır.

Büyük şair Yahya Kemal bu sene
iki mısralık bir eser meydana geti-
recektir.

Şehir tiyatrosu, operetlerin halka pek
ağır geldiğini görerek bundan sonra
münhasıran balet oynamaya karar ve-
recek.

Belediye Sarayburnu ile Üsküdar a-
rasında kurulacak köprüye asılacak
renkli ve ışıklı reklâm resimleri için
bir müsabaka açacak ve bu köprüde
yapılacak satış barakalarını müzayed-
eye koyacaktır.

Papağan

— Bir zamanlar parası yoktu, çıplak gezerdi... Şimdi paralandı da
bak ne hale geldi !..

İŞ ADAMI?

Bu bir idealdir. Hepimiz iş adamı olmak isteriz. Yalnız içimizde iş adamı denebilecek kaç yıldız vardır! İnanın bana: bu iş adamı olmak hüneri ne mektepte, ne medresede hattâ ne de Avrupada öğrenilir. Bu bir Allah vergisidir ki her kula müyesser olmaz. İçinizde:

— Canım şu nasıl şeydir? Bir kere bilsem, belki olmuşa çalışırım.

Diyecekler bulunur. Dinleyin bakalım yapabilecek misiniz?

Son zamanların iş adamı sıkılmıyan ve utanmıyan bir adamdır. Frenkler bu meziyetlere (toupet) derler. Bu sözün türkçesi perçemdir amma onlar belki püsküllü belâ demeye getiriyorlar.

Şimdi size iki fıkra yazacağım. Bunları okursunuz. İçinizde o fıkra kahramanlarını taklit edebilenler varsa gözü aydın! mutlaka iş adamı olur, para kazanır, ekmeğini taştan çıkarır, karnı tok, sırtı pek olur.

Yok, bunu gözünüz tutmazsa, gelin yanıma da beraber pinekleyelim. İşte fıkranın birisi..

Bir ramazan günü birisi iftara gidiyormuş. Yolda bir tanıdığına raslamış. Rasladığı adam sormuş:

— Ne o hacı? nereye böyle geç vakit?

— Hüseyin beye iftara gidiyorum.

— Âlâ! ben de gelirim, eciri vardır.

Hacı bu kendi kendini davet eden adamı reddedemez. Olurlar iki kişi... Yolda kahvenin önünden geçerken üçüncü bir tanıdık raslar:

— Oo! nereye böyle hayrola?

— Hasan beyin evine iftara gidiyoruz.

— Ben de gelirim.

İlk ve asıl davetli cevap verir:

— Nasıl olur? Bu adam yalnız beni çağırdı. Yolda Mehmede rasladım. Sevaptır, iftara gitmek dedi; o da takıldı. Ses etmedim. Lâkin seni ne yapayım?..

— Hüseyin beye gitmiyor musunuz?

— Evet!

— O beni tanır...

Ve üçü birlikte iftar evine varır. İlk ve asıl davetli kapıyı çalar. İftar sahibi oruç keyfi açar. Davetliye:

— Buyurun, der. Arkadan ikinci takılan Mehmed görür:

— Ne istiyorsunuz? diye sorunca asıl davetli:

— Efendim, Mehmed efendi arkadaşımıdır, zâtâlinize iftara geldiğimi öğrenince sevaptır diye geldi.

Ev sahibi sofrada fazla yer olmadığı için biraz içerler amma ne çare bu emrivakıya ses çıkaramaz. Ona da:

— Buyurun! der. Fakat arkasından üçüncü parazit de onu takib etmek isteyince kendini tutamaz.

— Ya bu kerata kim?.. der. Üçüncü parazit de hiç bozmadan asıl davetliye:

— Bey, beni tanır demedim mi idi. cevabını verir.

Gelelim ikinci fıkraya:

İşsiz güçsüz birisi var. Karnı aç parası da yok. İlk rasladığı kebabçı dükkânına girer.

— Bana bir döner... der. Onu yer; arkadan pilâv yer; arkadan tatlısını da yer. Bir de kahve içer. Para istemek için gelen kebabçıya:

— Param yok! cevabını verir. Kebabçı herifin kılığına, kıyafetine ve sıkılmayışına bakıp içerler.

— Tuuu! Allah belânı versin. Sana bu lâyıktır! diye suratına tükürür. O da kalkar gider.

Ertesi gün, işsiz güçsüz ve yüzsüzün yine karnı acıkar. Yine aynı kebabçı dükkânına gider. Bir yolunu bulur ve kendini kebabçıya göstermeden yine karnını doyurur ve bekler. O gün dükkân biraz kalabalıkmış. Kebabçı bir türlü vakit bulup da yüzsüzün yemek yediği masaya gelemeyiz. Yüzsüz biraz bekledikten sonra masasının yanından geçen kebabçıyı çevirir. Ve suratını uzatıp:

— Tükür de gideyim! işim var, der. İşte bu kadar.

Felek

Yeni Yıl Hediyesi

Şehir Tiyatrosu artistlerine jartiyer örnekleri

Kahramanlık

Bayan giyinmiş, süslenmiş sokağa çıkıyor. Kocası varlık göstermiş olmak için sesleniyor:

— Böyle nereye gidiyorsun bakalım?

— Canım nereye isterse oraya!

— Peki ama ne zaman döneceksin?

— Ne zaman canım isterse!..

— (Öfkeli) fakat daha geç kalacak olursan karışmam ha..

Hacıyatmaz

Her devrime uyan ve nereye düşse ayak üstünde duran birinden bahsediliyordu. Ömer Seyfettin, bunda şaşılacak ne var cancazım, dedi, herifde öyle hafif kafa var ki minareden atsan yine ayak üstünde bulursun.

Yeni Yıla Girerken

Bugün yeni yıla girdik. Dün gece kibar toplantı yerlerini dolaştım. Kulak misafiri sıfatile duyduğum bazı konuşmaları olduğu gibi naklediyorum.

Yaşını saklamakla şöhret almış bulunan ve daima yirmi beş yaşındaki kızile bir örnek giyinen ellilik bir bayan vardır. Yılbaşı gecesi onun bir es ki sefirle konuştuğunu dinledim.

Bayan — (hüzünle) Geçen yılbaşı gecesi de burada görüşmüştük, dedi, demek yine ihtiyarladık.

Eski sefir gülümsiyerek cevap verdi: — Evet kulunuz bir yaş, siz altı ay..

..

İki şık genç arasında:

— Bütün geceyi burada geçirmek manasız, buradan çıkınca nereye gideceksin?

— Tayyare piyangosundan bir a-morti çıkıpda hesabı ödeyemezsem karakola..

..

Mütemadiyen şampanya içen iki arkadaş konuşuyordu:

— Bu kalabalığın içinde tabii bir çok meteliksiz serseriler de var.. Bunlar acaba hesaplarını nasıl öderler.

— Bunlarda budala bir bilgiye te sadüf edip borç almak ümidi vardır.

— Ya böyle bir kimseye tesadüf edemezlerse?

— Sırtlarında smokinlerle polisin önüne düşüp karakola giderler.

— Peki ama bu, lokanta sahibinin zararını ödemek ki..

— Elbette..

— Peki lokanta sahiplerinin hal ve tavırlarından ve çok içmelerinden şüp-he ettikleri insanlara karşı tedbirleri yok mudur?

— Lokanta sahipleri gözü açık in sanlardır. Başlarından çok defa geçtiği için böylelerini anırlar.

— Parayı peşin almak için bir çare bulmuşlar mıdır dersin?

— Peşin alamazlar amma bir iki saatte bir hesap isterler zannederim.

— Buna nasıl cesaret ederler?

— Bilmem amma, onlar herhalde bunun bir kurnazlığını bulmuş olacaktırlar.

Tam bu sırada uzun boylu bir garson hürmetle konuşanlara yaklaştı, boynunu bükerek:

— Affınızı rica ederim, dedi, nöbetim bitti. Servisi bir başka garsona devrederek gideceğim. Hesabımı kapatmama müsaade eder misiniz?

..

Bir Bayan yüksek sesle kocasına çıkıyor:

— Ahmet sen çok sersem oldun. Hani şampanya.. Ben bu gece sabaha kadar içeceğim.

Ahmet denilen centilmen, beyaz parlak dişlerle gülümseyerek:

— İç cicim.. Fakat hastalığımı unutmama. Doktor sana ne tenbih etmişti.

— Aklıma gelmiyor.

— Senin gelmeyebilir amma ben

bir sıyanet meleği gibi senin üstünde kanat açmaya mecburum sevgilim.

— Ayol neler söylüyorsun? Hangi hastalık, hangi doktor?

— Kızma karıcığım.. Müsaade et, unuttunsa hatırlatayım.. Fakat kadın hastalıklarından açık bahsedilmez. Kulağına söylüyeyim.

(Erkek karısının kulağına eğiliyor; bir aşk sırrı fısıldar gibi gayet yavaş ve nazik :) — Geçmiş tenekeli beyinsiz şılık, diyordu. Cebimde kaç kuruş olduğunu bilmiyor musun? Şana şampanya ziyafeti yerine öyle bir sopa çekerim ki..

Kadın gülümsiyerek başını çekiyor ve âşıkane bir tavırla:

— Böyle söylesene nonoş, diyor. Doktorun tenbihi aklımdan çıkıp gitti. Hatırlattığına çok teşekkür ederim cicim!..

..

Sabahleyin ortalık ağarırken şık bir Bayan kocasına:

— El çabukluğile masanın üstünde-ki şu pasta artıklarını kotiyonların arasına sıkıştırıver. Oğlan biraz sonra uyanır «karnım aç» diye tutturur. Evde ağza atacak çöp yok.

— Ne yapıyorsunuz?

— Üstat, dudağıma sürdüğünüz ruj benim kullandığımın aynı değil de..

Pazar gününün eğlence ve istirahat günü olduğunun resmidir.

Fallar bazan da fena gaflara yol açıyor.

Yılbaşı gecesi ziyaretine gittiğim ailelerden birinde meraklı bir mesele konuşuluyordu. Evin kızını Mısırın zengin ailelerinden birinin oğluna istiyorlarmış.. Kız'da, aile de yarı ağlar yarı güler vaziyette...

Bu esnada kapıdan orta yaşlı bir zat girdi.

Baba: — Gel allahaşkına, dedi. Ben fala inanmam amma senin bütün söylediklerin çıkar.. Kızımın bir falına bak...

Misafir küçük Bayanın avucuna baktı:

— Size yakında bir yol görünüyor,

Alışkanlık

Ressam kundurasını boyuyor.

dedi, güneş tarafında bir memleket.. Uzunca bir deniz yolu...

Herkeste hayret ve telâş!

Baba — Gerçi yeni kafalıyız ama gel de inanma.. Nasıl da üstüne bastı. Falcı şöyle devam etti:

— Seyahat üç gün mü süreceksin, üç hafta mı? Hatta üç ay... Bileti gidip gelme alırsanız kârlı çıkacaksınız.

§

Bu da başka bir yerde işittiğim bir fal gaflı:

Fala bakdıran altmışlık bir Bayandı. Bakan yirmi beş yaşlarında favorili ve alıkca suratlı bir genç...

O da bir yolculuktan bahsediyor:

— Evet sizin için yakında bir yolculuk görünüyor diyor, uzunca bir yolculuk...

— Nereye acaba?

— Bilemiyorum.

— Canım biraz daha dikkat et...

Yolun ortasında bir şey görünmüyormu?

— Bir şeyler görünüyor... Galiba ağaçlar...

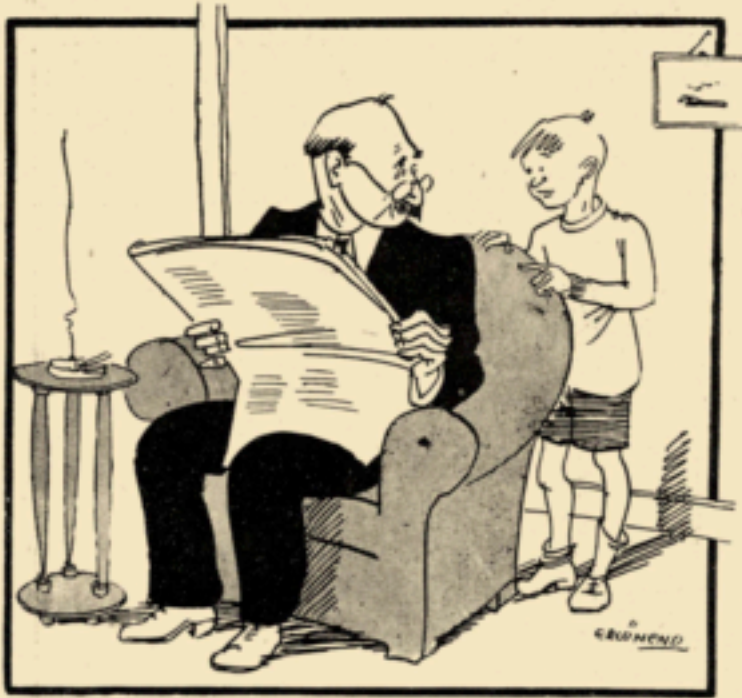
— Haydi bir gayret daha... Ne ağaçları?

— Boyları uzun, enleri ince, tepeleri sivri amma... Anladım... Selvi ağaçları...

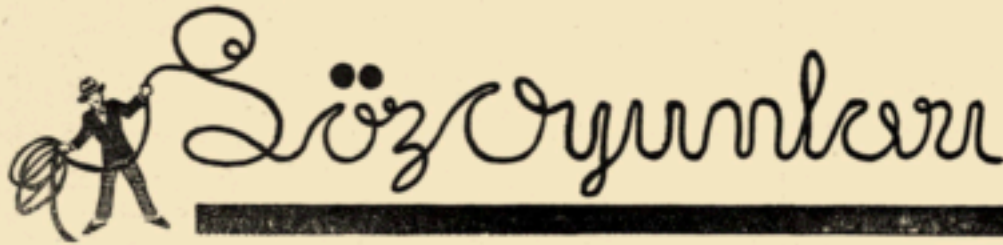
— Ölümler Belediyenin yaptıracığı asrî mezarlığa para ile gömüleceklermiş...

— Demek ki asırlık da olsak gene asrî mezarlığa gömülemeyeceğiz.

— Baba «Deniz konferansı suya düşecek mi acaba?» diye yazıyor. Suya düşerse ne olur?

— Ne olacak, harp gemisi olur....

Yazıcı ve Aşçı

Tanıdığım bir cılız muharrir, şişman aşçının dükkânında yemek yiyordu. Onları karşı karşıya görünce düşündüm. Biri yazıcı, biri aşçı. Biri sözde dimağa, öteki de damağa hizmet eden iki işçidir. Biri pişirip kazanır, öteki şişirip kazanır veya kazanmaya özenir. Biri kalemiyle, öteki kepçesile akşam, sabah etliyi sütlüyü karıştırır. dururlar. Şimdiye kadar hiç hatırıma gelmemişti. Meğer bu iki sanat arasında ne kadar da benzeyiş varmış.

Salça ikisinin marifeti. Piyaz da öyle. Hele dolma ve kubbe yapmakta ve beyin haşlamakta yazıcı elbette aşçıdan baskın çıkar. Ceviz ikisinin de kırıdğı, nane ikisinin de kıvırdığı şeylerdendir Terbiyeyi lâzım oldukça ikisi de kullanıyor.

Bu benzeyişler üzerinde düşündükçe hatırıma bir çok muharrirler geldi ki bunlar yazıcı olacık yerde aşçı da olabilirlerdi. Hem de daha iyi..

Meselâ zavallı Florinalı yanık ciğerli büyük şair olacağına küçük bir ciğer

kebabcısı olsaydı müşteri bulmak için üste bir şey verecek değildi ya..

Yine meselâ Ebüzziya zade Velit imambayıldı ile sarığı burmayı, Yunus Nadi bütün salçalıları, Abidin Daver midyeden istakoza kadar tekmi deniz ve denizci yemeklerini, Burhan Cahit puf böreğini Ali Naci yalancı dolmayı, fıkra muharrirlerinin çoğu da soğuk yemekleri ne güzel hazırlayacaklardı. Fakat Yahya Kemal bir öğünde bütün sermayeyi oturup yiyecekti...

Aşçı ile yazıcı arasında birçok benzeyiş, fakat birçok da ayrılık vardır. Nasıl ki şişman aşçıda yemek yiyen şu tanıdığım muharrir çok cılızdır. Neden aşçı şişman da muharrir cılız oluyor, diye sordum ve yine kendim cevap verdim:

Her yazıcı aşçıya muhtacdır. Fakat hiç bir aşçı yazıcıya muhtac olmaz. Hem aşçı sıkıya gelince sermayeden yiyebilir. Yazıcılar bunu yapamadıkları içindir ki daima kendi kendilerini veya birbirlerini yerler.

Kıvılcım

Yılbaşında

— Bakalım şu 1936 senesinde ne ler olacak?

— Ben ilk olandan memnunum. Bizim borçlar bir sene daha eskidi de..

Çallının Şahitliği

Reis — Demek ki siz yılbaşı gecesi suçluyu gazonoda gördünüz. Buna yemin edebilir misiniz?

Çallı — Pek de yemin edemem ama bir şişe rakısına bahse girerim.

— Karşı karşıya otursak da konuşsak daha iyi olmaz mı?

— Ya... Benden ne çabuk bıkdın?

Karışmanın Loyunu!

MANZUM HİKÂYE

Kasaplık ediyordu Bay Bodos Karamanda,
«Kuzu etil!» diyerek yutturuyordu manda!..
Şehrin işlek yerinde büyük dükkânı vardı;
Züğürt müşterileri hemen baştan savardı,
Eline geçirirse bir kalantoru eğer
Hemen reverans yapar, başı yerlere değer,
Bin bir sözün dibine artık darı ekerdi,
Ona diller dökerdi, parasını çekerdi!..
Aradan yıllar geçti, Bodos yükünü tuttu,
Kırk, elli bin lirayı aç bir dev gibi, yuttu!..
Bir yıldı.. tek başına, Bay Bodos çıktı yola,
Rahat yaşamak için, iriştı İstanbula!..

— 2 —

Tek başına.. demiştik, evet: Bodos bekardı,
Ne ana, ne babası, ne de kardeşi vardı!..
Hesabetti: ermişti bu yıl tam kırk üçüne,
Böyle yalnız yaşamak gidiyordu gücüne:
Eve ne zaman gelse; sağı boş, solu boştu,
Onu bekleyen yoktu; kucağı, kolu boştu!..
Keşke olmasaydı da servetinin yarısı,
Onu karşılasaydı kapıda genç karısı!..
Göke yükseliyordu aldığı apartıman;
Kendine ayırdığı kata girdiği zaman,
Ona süslü odalar cehennem geliyordu:
Yalnızlık bir ok gibi, kalbini deliyordu!..
Evet; genç bir karısı olmalıydı onun da,
Bay Bodos karar verdi evlenmeğe sonunda!..
Fakat bu meseleyi düşündü haftalarca:
İstanbul kadınları oynak olur bir parça;
Bulsa hemen alırdı Karamanlı bir güzel,
Karamanlı.. namuslu.. anlı, şanlı bir güzel!..

— 3 —

Bir gün.. bir tesadüfle, sanki burkuldu kalbi;
Bir kadın yürüyordu önünde ceylân gibi:
Kıvrılıp bükülüyor, kırılıp dökülüyor,
Bütün delikanlılar bu kadına gülüyor,
Fakat o, bu gençlere asla yüz vermiyordu!..

Bodos bir an düşündü, kendi kendine sordu:
«Bu kız Karamandaki Aspasya mı acaba?...»
Sonra dedi: «ta, kendi.. yürüyüşü de caba,
«Bir bakışta tanırım: gözlerini göreyim»
«Sokulayım o ise hemen selâm vereyim!..
Kıza biraz sokuldu.. evet, ta kendisiydi,
Bu gözler onun gözü, bu ses onun sesiydi!..
Sanki azılı bir koç beynine vurmuştu tos,
Bu sersemlikle dedi kendi kendine Bodos:
«Karamanda bıraktın kızı küçük yaşında,
«İşte, bir güneş gibi, şimdi doğdu karşında!..
Kıza dedi:

— «Eski dost elbet düşman olmaz ya;
Karamanlı Bodosu tanıdın mı, Aspasya?...»

Yazan:
Necdet
Rüştü

Kız dedi:

— «Bilmez miyim?...» Bakışıp, gülüştüler,
İkisi de kol kola hemen yola düştüler!..
Konuştular.. sıyrıldı mazinin dumanları,
İki ahbap andılar o eski zamanları!..

— 4 —

Bay Bodos Aspasyayı çıkaramadı baştan:
Tanrı onun kalbini sanki yapmıştı taştan!..
Bodos bütün fendini, zekâsını gösterdi,
Kız fakat bu sözlere aynı cevabı verdi:
— Gel, seni bindireyim otomobile?..

— Olmaz!..

— Büyükada güzeldir, gidelim «Dil» e?...

— Olmaz!..

— Çok hoşuna gidecek Boğazda: Bebek?...

— Olmaz!..

— Florya güzelleşdi gelmez durmaya?..

— Olmaz!..

— Öyle ise gidelim bir sinemaya?..

— Olmaz

— Haydi, sana bir güzel elmas alayım?...

— Olmaz!..

— Pekâlâ, evlenelim: kölen olayım?...

— Olur!...

*

Bu «olur!..» kelimesi sevindirdi Bodosu,
Gönlündeki denizin dindi azgın lodosu,
Demek ki: namusluydu, evlenmeğe razıydı,
Ah!... Karaman kızları!.. Bodos paraya kıydı:
Süslü eşyalar geldi eve yığın yığna,
Zengin adam başladı düğün hazırlığına!..

5 —

Cazband durmadan çalmış, rakı gırla gitmişti,
Davetli.. kahkaha.. dans.. artık düğün bitmişti!
Saat dördü çalarken, gelenler geri döndü,
Onlar murada erdi.. evde ışıklar söndü,

*

Sabah Bodos giyindi, kadın gerindi nazla..
Kadın yorgun gibiydi, adam mesuttu fazla:
Evlenmişti.. hayatta artık değildi küskün!..

— «Sinemaya gidersin, dedi, bununla bugün!..
Yatan genç karısına biraz para uzattı,
Beş lirayı görünce kadının beyni attı,
Eski alışkanlıkla, atıp bağırıldı:

— «dursun,

«Budala!.. Sen kendini nerde sanıyorsun?..

«Ben bu kadar paraya seninle kalır mıyım:

«On liradan aşağı gecelikahr mıyım?!»

Sanki azılı bir koç başına vurmuştu tos:
Bu sözü işitince düşüp bayıldı Bodos!..

Necdet Rüştü

NASIL SO

DÜN

YARLARDI?

BUGÜN

HASTA KURTULDU

Taksim, Maçka, Şişli çevresinde merak edilen, neticesi sabırsızlıkla beklenen meseleler şunlardır: İtalya Habeşistanı zaptedebilecek mi? Dudaklara sürülen kırmızının modası geçerse yerine ne konacak? İngiltere harbedecek mi? Doktor Galip Bayan Samiye'yi ele geçirecek mi?..

İtalya, İngiltere, Habeşistanı — gülü tarife ne hacet— deyip geçelim de, doktor Galibi takdim edelim: Otuz beş yaşında. Uzun boylu, sağlam yapılı, dinç, hafiften saçları dökülmüş, «kadınların beğendikleri tip» denilen, dik parlak bakışlı, ciddi fakat tatlı gülüşlü bir doktor. Operatör. Hastası çok. Hastanesi meşhur. Bir kaç tanınmış apandisit ameliyatı yapmış, evli.

Bayan Samiye: güzel bir kadın. (Fazla şey söylemiyelim, muhayyilenize bırakalım) dul.

Şurda burda birbirlerine rastladılar. Fakat birbirlerine pek dikkat etmediler.. Derken geçen yaz, yağmurlu bir gün, bir otelin yemek salonunda, büyük bir sofrada buluştular. Hepsi yağmurzede olduğundan, bir sofraya oturdular. Ortaya tavuk kızartması geldi. Bakışdılar: Kim kesecek?— Tabii doktor — Meşhur operatör. Doktor operatör gülümsedi: Kesemem.

— Amma yaptınız!

— Sizi temin ederim ki kesemem. Kesmesini bilmem. Ömrümde tavuğa el sürmüş değilim.. Eğer masanın üzerine bir insan yatırırsanız kesip biçerim, ama tavuğa bir şey yapamam!..

Gülüştüler. Samiye doktorun ellerine baktı. Beyaz, şeffaf tenli, tertemiz eller... Kımıldanışları bile havayı okşuyor. Ameliyattan korkmak manasız... Bu ellerin tuttuğu neşterin can yakmasına imkân yok!.. Operatör kasap de-

ğil, hakkâktır... Operatör Galip te hem nazik, hem kuvvetli...

Bayan Samiye bu düşünce ile kızardı, gözlerini başka tarafa çevirdi.

Doktor Galip neden sonra Bayan Samiye'nin ellerine tuhaf tuhaf baktığını hatırladı.

İşte bundan sonra sual dudakların

ucuna geldi: Acaba doktor Galip Bayan Samiye'yi elde edebilecek mi?

Cevabı kolay diyeceksiniz: evet. Evet ama pek acele etmeyiniz... Filvaki Bayan Samiye de: evet, diyor. Doktor Galip te: güç olmasın da geç olsun diyor.

Güç olmuyor amma, geç oluyor... Ufak tefek teferruatı nazarıdikkate almak lâzım. Ehemmiyetsiz şeylerin ehemmiyetini gözetmek lâzım. Düşünmek lâzım ki birinin karısı, ötekinin de babası var.

Baba mutaassıp, sert, genç dul kızını adeta göz hapsine almış. Doktorun karısı kıskanç, hastaneden ayrıl-

mıyor. Vakitli vakitsiz geliyor... Samiye'de öyle rasgele bir yerde doktorla buluşamaz. Bütün bunlar durumu karıştırıyor. Günler geçiyor, suallere cevap müsbet olmuyor ve sade sual dillerde dolaşıyor: acaba doktor Galip... İhha...»

Derken efendim bu sıralarda Bayan Samiye hastalanıyor. Midesi ağrıyor, bulanıyor, sancıları var. Bir türlü doktora gitmek de istemiyor. Amma sancıları, bulantısı gittikçe artıyor. Nihayet babası zorluyor, doktora gidiyorlar. Bayan duyduğu rahatsızlıkları anlatıyor. Doktor bakıyor, dinliyor muayene ediyor, hükmünü veriyor:

— Ameliyat lâzım.

Samiye yolda dayatıyor:

— Kabil değil ameliyat yaptırmam.

— Lâzımmış kızım.

— Yaptırmam. Doktorun aldatmadığı ne malûm... Hem ne olursa olsun karnımı yarıdıramam...

Gece misafirleri vardı. Bu misafirlerin arasında operatör Galip de vardı. Babası Samiye ile doktoru bir köşeye çekti.

— Kızım, Galibi tanıyorsun. Ona itimadın vardır. Bugün doktora anlattıklarını Galibe de anlat

Samiye ağzını bile açmıyor. Bunun üzerine babası kızının ağzından dinlediklerini anlatıyor.

— Ne dersiniz doktor?

Derhal ameliyat lazım... hem korkacak bir şey yok. Her gün yapılan şey bu. Siz hiç acı duymazsınız. Operatörlük öyle bir sanat haline geldi, iz bile bırakmıyor. Gününü tesbit edelim. Yarın imkânsız. Öbürgün işlem var... Perşembe günü saat üçte... Samiye nihayet razı oldu.

... Perşembe günü Samiye operatör Galibin hastanesinde bir odada. Beyaz kâğıtlı, şirin bir oda.. Pencereden deniz görünüyor.. Samiye yatıyor.. Heyecanlı... Buraya dün geldi.. Ameliyat olacağı için bir şey yedirmediler.. Karnı açlıktan zil çalıyor.. Bekliyor... Sabırsızlıkla bekliyor... Kapı açılıyor... Operatör giriyor. Gülümsiyerek yaklaşıyor:

— Sevgilim... İşte nihayet biz bize kaldık! Muvaffak olduk!.. bundan da ha münasip yerde baş başa kalmadık. Şunuda söyliyeyim ki ezberlettik-

Harp salatası nasıl yapılır?

Biraz sirke, bir galon petrol ve bunları birbirine karıştırarak hamarat bir el... amma bakalım yağ yetecek mi? (İngilizce Panç gazetesinden)

klerimi doktorunuza çok iyi tekrarladı nız. Hemen teşhisi koydu. Ameliyat dedi.. Oh! Rahatsın değil mi! Oda güzel değil mi! Hiç bir tehlike de yok... Seni istediğim zaman gelip burada ziyaret edebilirim... Canın sıkılmaz ya.. Bir kadının, sevdiği erkeğin yanında canı sıkılmaz... Seni burada istediğim kadar da alkoyabilirim... Bir hafta, on gün, bir ay... Hastaneden ancak operatörün iznile çıkabilirsin... Sus... Böyle hızlı gülme... Ne?.. Ha karnın aç.. bunu düşündüm.. piliç getirdim tatlı yemiş getirdim.. ama kusura bakma pansıman kutularına koydum.. ye... ve söyle, sana üç yüz liraya kadar bir hediye alabilirim, ne istersin.. sıklıma, çünkü bu üç yüz lirayı ameliyat ücreti olarak babandan alacağım... Kuzum bukadar hızlı gülme.. peki peki, ameliyat gömleğimide çıkarıyorum.. korkma..

İşte böyle. Nihayet suale cevap verildi: evet.

Bir saat sonra operatör Galip Bayan Samiyenin odasından çıkıyor, koridorda Bayanın babasına rasgeldi. Adamcağız sapsarıydı:

— Ne oldu doktor?..

— Merak etmeyiniz, geçmiş olsun : Hasta kurtuldu.

Kulağı Delik

Neşe

Bayan arıyor, Bay neşeli neşeli şarkı söylüyordu.

Bir aralık Bayan haykırdı:

— Terzimin gönderdiği hesap pusulasını bulamıyorum.

Bay kahkaha ile gülererek cevap verdi:

— Görmedim.

— Görmediğin neşenden belli!...

SALON ve SOFRA
Dedikoduları

Yanlış anlamış

Sofrada çok kalabalıktılar. İ. M. yanında lohosa yatağından yeni kalkmış, doğum yaradığı için hayli şişmanlamış bir Bayan oturuyordu.

Sofrada yalnız bir yer boştu.

Bir aralık İ. M. coşmuş, İstanbulun Parise benzemediğini anlatıyor, yanındaki Bayana fazla sokuluyordu.

Bu aralık, içeriye yeri boş kalan şişman Bayanın kocası girdi ve neden bahsedildiğini anlamadan;

— Siz etliye sütlüye karışmayın! deyince. İ. M. huy canın altındadır, afalladı ve kızarak:

— Vallahi Bayana el sürmedim! dedi.

Sevgi

Kız annesine sordu:

— Bu gece nişanım yemeğe gelecek değil mi?

— Evet.

— O halde yemekleri elimle pişireyim.

— İyi olur. Ondan sonra da piyano çalıp şarkı söylersin, eğer yine evlenmekte ısrar ederse seni sahiden seviyor demektir!..

Merak

— Şu adam çirkin, sakil, hatta iğrenç. Buna rağmen elde etmediği kadın yok.. Bunun hikmeti nedir?

Konuştuğum Bayan gülümsedi:

— Merak, dedi, böyle olduğu halde, her kadını elde etmesi merak uyandırıyor. Muhakkak gizli bir meziyeti var diyoruz, gidiyoruz.

— Sonra?

— Sonrası bu, bir kadın daha elde etmiş oluyor!..

Anlaşma

Yaşlı doktor — Hastanız bugün ne yedi?

Genç kadın — Külbastı.

— İştah ile mi?

— Hayır, patates ezmesile!

*Nazım Hikmet'in
defterinden...*

Bugünkü Savaş

Hey!

Bu ne biçim şey?

Şu çöle bak:

Havada çelikten bir sürü geveze leylek

Tak tak tak tak tak

Diyerek

Ateşler saçıyor..

Uzakta telâşlı bir topal deve

Hurma çekirdeğinden bir eve

Kaçıyor..

İn yok,

Cin yok..

T nklar kertenkele avlamada,

Toplar çekirge görünce havlamada.

Yüzbinlerce kişilik ordu

Ürkek, ürkek

Yürüyor çöllere heykel dikerek.

Şaka değil, zafer bul..

§

Hey! birde yalçın tepelerden öteye bak

Süleyman peygamber masalının sonu.

Narlı Belkısın torununun torunu

Negüs

Gece, gündüz

Şemsiye altında sakalını sıvazlıyor..

Yanında sırma üniformalı bir alay ras

Çizmeleri en natürel sahtiyan..

Önünde yalın ayak, başı kabak

Bir sürü köpürmüş halk

Ellerinde kılıç, pala, yatağan,

Öbek öbek ateşlerin çevresinde

sıçrayıp oynuyor.

Bu yamyamlar cünbüşünü görse

Musolini

Yutarak küçük dilini

Söylemez olurdu mutlak.

Derken Negüs dile geldi bak:

Tanrımız büyüktür olacak olur.

Sonunda Habeşin yüzü ak olur!..

Nazım Hikmet

Kopya Eden: Cimbiz

Kader

Artık kız çocuktan bıkmışlardı.. Öç tane kız çocukları vardı.

Karısı dördüncü çocuğunu doğurduğu zaman adam heyecanla doktora koştu:

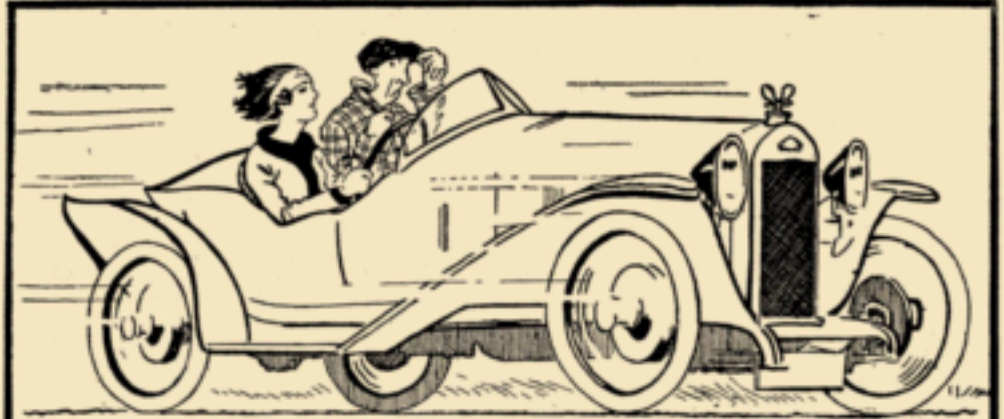
— Gine mi kız doktor?

— Hayır.

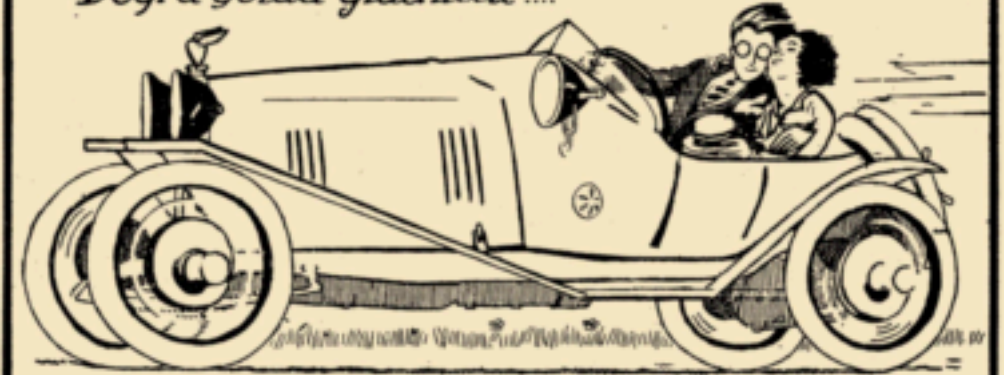
— Oh nihayet, bir oğlum oldu.

— Hayır, iki kızınız oldu!..

Otomobil Seyranlarında:

Doğru yolda gidenlerde....

.....yolu sapıtanlar.....

Tutuma, Tutulmağa, dair!

Kendi gitti ismi kaldı yadigar derler a...Bizim tutum haftası geçip gitti amma, serpin-tileri hâlâ duruyor. İşte size tutum haftasına

dair konuşulanlardan birkaç örnek:

— Tutum haftasında ne yaptın?

— Ne yapacağım, karımın sinirleri tuttu, sokağa çıktık, yağmura tutuldum. Barınmak için bir mağazaya girdik, karım alışverişe başladı, yağmurdan kaçarken doluya tutuldum. Bu elvermiyormuş gibi, paketleri taşıyabilmek için otomobil tuttum... Eve geldik, masrafı bir hesapladım, dilim tutuldu. Tutumun bundan fazlası can sağlığı.

..

Bir arkadaşına sordum:

— Tutum haftası nasıl geçti?

— Fevkalâde dedi, harikulade güzel bir kadına tutuldum!

Din dersleri muallimi köğüs kabartıyor.

— Bu tutum haftasında ben en ileri gelenlerdenim, oruç tuttum...

Ayaküstü kırk yalan söyleyip kırk kişiyi aldatan bir genel direktör övünüyor:

— Benim kadar olamazsın. ben verdiğim bir söz tuttum!..

..

Bizim bayan doğrusu bu tutum haftasına çok sadık kaldı.

— Ne oldu?

— Bir oğlumuz oldu, karımın ilk günü ağrısı tuttu!

..

Başı, dişi, sancısı tutanlarla cildiye-ye tutulanların sayısı o hafta hayli arttı.

Artık dedim de aklıma geldi. O geçen haftanın bir ismi de artırma haftasıydı. Bu satırları yazan da tutum ve artırma haftasıdır deni; tuttu borçlarını artırdı!..

Yalnız tutulmıyan ve artırmıyan iki şey kaldı: kadınların dilleriyle yaşları!..

T. M.

Portreler

TANIDINIZ DEĞİL Mİ?

Gözlerinizi uğuşdurmayın, dikkatli dikkatli bakmayın, fazla şaşmayın, kamaşmayın, çileden çıkıp havsalarınızı aşmayın. Tanıdınız, evet ta kendisi. Hâzım... bildiğiniz Hâzım, sevdiğiniz Hâzım, tok karnınıza bile alkışlamağa doyamadığınız Hâzım..

Malun, ona tok karnına bile doyulmaz, çünkü hâzımdır. İnsana yediklerini güldüre güldüre hazmettirir.. Gelgelelim pehlivanlığı nereden çıktı?..

Onun meşhur bir sözü vardır, ope-rette tekerleme, vodvillerde şekerleme yaparken birden bire haykırır: Ben neymişim bel.. Ve başını döğerek çırpırır. İşte Hâzımın neymişim diyip- te bir türlü söyleyemediği şey pehlivanlı-ğıdır. Hâzım, kispeti nükte, pazusu lâtife olan bir pehlivandır, kuvvetli bir pehlivan...

Hâzım, cevizi baş ve şahadet parmağı arasına alıp sıktıymıydı, kırar. Onun böyle kıldığı kozlar bini aşmıştır.

Şöyle bir dayandıymıydı, önünde dağ dayanmaz, ormanlar devirir. Devirmedik çam bırakmaz!..

Hâzımı kolay kolay yeneriz sananlar aldanırlar. Hâzım kolay kolay sırtı yere gelecek pehlivanlardan değildir. Çünkü onda yetmiş iki milletin dil kuvveti vardır. Karşısındaki onu tek sanır, ha'buki o sekiz ondur. O şöyle bir elini kaldırdıymıydı onunla beraber yahudisi, ermenisi, rumu, lazi, arnavudu, kürdü, arabı, acemi hep birden el kaldırırlar. Hani kenar mahallenin dilberi: Elimi sallasam ellisi, başımı sallasam tellisi! dermiş. Teşbihte hata olmaz, Hâzım da dilini oynattıymıydı, kendinizi Babil kulesinde sanırsınız ve Hâzım bir solukta bütün bu yetmiş iki milleti kendinde mezçeder. Gel de başet göreyim.

Bu pehlivana çıkışacak, bir, beş, on kişi yoktur. Hâzım pehlivan, er meydanı olan sahnesine çıkdıymıydı bin kişi ile güreşir. Piyese çelme atar, muharriri önüne katar, tekerlemeleri şilte yapıp üstüne yatar ve seyredenlerin sırtını yere getirip pes dedir-tir.

Hâzım pehlivanın başedemediği iki pehlivan vardır, bunlar da kadındır.

Kadın pehlivanda olurmuşmuş demeyin. Şimdi bu pehlivanların kim olduğunu okuyunca :

— Sahi bak unuttuk, bu kurt bereliler yanında Kurt dereliler kaç para eder !.. diyeceksiniz.

Biri yağlı alaturka güreş şampiyonu Halide pehlivan, öteki de greko roman şampiyonu Bedia pehlivan.

Hâzım pehlivan: Birinin gözünden,

ötekinin sözünden yılıyorrum der. Nasıl yılmasın ki birinin gözü mavidir, nazarı değer, ötekinin de sözü alev gibidir, insanı kasıp kavurur.

Bununla beraber, Hâzımın kuvveti ve zaafı yediği yemeklerdendir. Bir kaç tanesini sayalım :

Taze Ayşe kadın, piliç budu, bıldırcın, keklik, kadın parmağı, tavuk göksü...
Fırça

Zehirli gaz hücumu tecrübesi gününde...

— Hele şükür birader, bir alacaklıya rasgelmek korkusu olmadığı için bugün kollarımı sallaya sallaya yolda yürüyebildim. .

Yılbaşı

«Yeni yıl mübarek olsun!» sesiyle
Haykırdı yanımda bir can yoldaşı.
Sandı ki yeni yıl düşüncesiyle
Sevinçten gözlerimi olacak şaşı!

Dedim ki: dolaşın, eğlenin sizler,
Bırakmaz ömrümce beni bu keder;
Güneşin denizde aksine benzer.
Gönlümün ateşi, gözümün yaşı.

Yaşımdan yirmi yıl küçük bir Bayan
Olmuştu kalbimi bu yıl avlayan.
Kesemdir bu farkı parayla sayan:
Üç yüze mal oldu bana her yaşı!

Başımдан atamam onu bu sene,
Bir taze can oldu çürük bedene.
Başımda kaldıktan sonra o yine
Ne çıkar gelmişse yeni yılbaşı?

Siz gezin, eğlenin, gülün, bayılın:
Geçenden farkı ne gelecek yılın
O tünel, tramvay denen ağılın
İçinden kalkmazsa insan dalaşı?

Â'emi güldürse bile sözümüz
Nedense gülmüyor bizim yüzümüz,
Kararmayacak mı yine gözümüz.
Bekleye bekleye her ay maaşı?

Kiralar artıkça Nişantaşında
Belimiz çöküyor otuz yaşında,
Görmeyecek miyiz Tepebaşında
Tiyatro denilen eski salaşı?

Ne hayır gördüm ki eski yıllardan
Bir fayda u nayım yeni bahardan?
Daha az titrerim sanma rüzgârdan
Tersine çevirsem dünkü kumaşı!

Bir yere toplansa borç ettiklerim
Reyini verseler bana, gelirim,
Hem Saylav olurum, hem borç öderim.
Ayırmam, Bitlisi, Vanı, Maraşı!

ÇAMLİBEL

Yazıya lüzum yok...

... bakarsanız anlarsınız

KARİKATÜR'ün Koleksiyonunu Toplayınız

— 1 —

Yazan: Kaptıkaçtı

Bay Tosun Kudret, yılbaşı büyük piyankosunun ikramiyesinden sonra, ağırceza mahkemesinde aleyhine açılan "asayiş ihlâl" davasından da beraet kazanmıştı.

Zavalı Tosun Kudret.. Yedi kadından ihanet, yıllarca sefalet, kara bahtından da bin bir denaet gördükten sonra, nihayet yılbaşı çekilen tayyare piyankosunun büyük ikramiyesi ona isabet etmişti.

Bay Tosun yedi kadından yediyüz yetmiş bin türlü ihanet gördüğü için kara bahtından intikam almaya karar vermişti. Artık zengindi, milyonerdi; herşeyi yapabilir, istediği gibi asıp keşebilirdi. Tamam yedi gün, yedi gece yemedi, içmedi, oturmadı, yatmadı, uyumadı ve kendi kendine hep düşündü. İkide birde :

— Evet... diyordu, beni kırk yaşına kadar inim inim inilen, fakat tam kırkıncı yılımın ilk gününde yarım milyon lira ile güldüren kara bahtımdan intikam alacağım. O zenci suratlı bahtımı salben idam edeceğim, kurşuna dizeceğim. O kömürcü dükkânı manzaralı rezil taliimi cellâda göndereceğim, boğduracağım.

Bay Tosun Kudret, beyninin içinde fırtınalar, azgın dalgalar, şimşekler, yıldırımlar yaratan bin bir düşünceden bir lâhzacık kurtulur kurtulmaz, yedin-

ci devrede bir zır deli gibi haykırıyordu :

— İntikam .. İntikam !... Kara bah-tımban, alçak taliim'en intikam alacağım !

Artık yedinci gecenin sabahı yaklaşıyordu. Horozlar ötmeye, çöp arabalarının uykuyu haram eden güm-bürtüleri gecenin sükûnetini yırtmaya başladığı saatlerde Bay Tosun Kudret, dünyanın merkezini bulan Arşimit gibi bir defa daha haykırdı :

— Buldum !.. Buldum !..

Ve sonra paltosuz, şapkasız odadan dışarı fırladı, kendisini yedinci kattan sokak kapısına Galatasarayın futbol topu gibi attı ve patlak bir terkos borusundan fışkıran sular gibi so-kağa uğradı. Tam yedi gün, yedi gece aç, susuz, uykusuz.. Mütemadiyen düşünen yeni milyoner Bay Tosun Kudret, nihayet aradığını bulmuş, ve bu buluşun saadetiyle de açlığını, susuzluğunu, uykusuzluğunu ve yorgunluğunu unutturmuştu. Şimdi sabahın alaca aydınlığı arasında Beyoğlunun, sarhoş hayalleri dolaşan تنها cadde sinde, eski zaman tulumacıları gibi dört nala koşuyor ve her adımda avaz avaz bağırıyordu :

— Buldum !.. Buldum !..

— İntikam !.. İntikam !..

— Kara bahtımdan intikam alacağım !..

Yeni milyoner Bay Tosun Kudret,

koşa koşa, haykırı haykırı Galatasaray polis merkezinin önüne kadar gelmişti. Tam merkezin önünü geçerken kendi feryadından daha sert, çetin bir ses kulaklarında çınladı :

— Dur !.. Dur !..

İki polis memuru, fenerleri sönük, çamurlukları düşük, motoru bozuk tak-si otomobili gibi yampiri yampiri koşan Bay Tosunun önüne geçmiş, tutmuşlardı

Bay Tosun bağıra bağıra y lvarı-yordu :

— Allahaşkına bırakın beni.. ayak larınızın altını öpeyim.

Fakat polisler, kuduz köpek salgı nına uğramışa benzeyen bu perişan kılıklı adamı yaka paça edip karakola aldılar. Komiserin karşısına çıkardılar. Bay Tosun durmadan, Komisere lâkır-dı fırsatı vermeden tiz perde ile yal-vari-yordu :

— Gözünü seveyim Bay komiser.. Sevgilinin başı için bırak beni, giie-yim.

Karakolun bütün polisleri, komi-serleri, bekçileri Bay Tosunu bin bir uğraşmadan sonra teskin ettiler ve aleyhinde "Gürül-tü ile mücadele ka-nununa muhalefet", maddesinden bir zabıt varakası tanzim ettikten sonra bıraktılar.

**

O gün İstanbul Emniyet direktör-lüğünün telefonları zızzır işliyordu. Di-rektörün odası Ha-beşdeki İtalyan baş kumandanının çadırına dönmüştü Şube müdürlerinin biri girip öteki çı-kıyor, sivil polis-ler vızır vızır ko-şuşuyor ve Bay müdür sağa sola emir, tenbihler yağ dırızordu. Yine ne vardı, ne oluyordu ? Yine mi bir

veznedar kaybolmuştu ? Yoksa Kasım-paşa deresinde, yahut Ayazağa sırt-larında bir ceset daha mı bulunmuştu ? Hayır... hayır... Galiba yeni bir eroinci şebekesi meydana çıkarılmıştı. Niha-yet mesele anlaşıldı. Galata polis ko-

miserliğinin kırk sekizinci telefonundan sonra iş meydana çıktı:

— Allo... Allo... Burası Galata komiserliği. Bendeniz nöbetçi komiseri Selâmet. Ellerinde, uzun sopalar üstünde bir takım ibaratı garibe taşıyan elli çocuk ile bunların önünde elebaşılık eden kırk yaşlarında bir adam Mumhane caddesinde derdest edildiler. Hepsini nezaret altına aldım. Emri devletlerine muntazırım.

Emniyet direktörü bu müjdeden sonra geniş bir nefes aldı ve emrini verdi:

— Şimdi bunların hepsini buraya gönder! Firarlarına meydan bırakayım deme!

Biraz sonra bu elli maznun Emniyet direktörlüğüne getirildikten sonra işin iç yüzü daha iyi anlaşıldı.

Bay Tosun Kudret o sabah Galatasaray merkezinden kurtulduktan sonra hemen bankaya gitmiş, on bin liralık bir çek imzaladıktan sonra papelleri cebine indirmiş, rasgeldiği gazete müvezzini yakalıyarak onar lira vermiş ve ellerindeki gazeteleri de satın alarak hepsini o gün için kiralamıştı. Bay Tosun onar liraya kiraladığı bu çocukları otomobillere doldurup apartmanına götürmüş, güzel bir öğle ziyafeti çektikten sonra biraz evvel hazırlattığı sırkıllı tabelâları ellerine vermiş, sonra da hep beraber sokağa dökülmüşlerdi. Kendisi önde, çocuklar arkada İstiklâl caddesini arşınlamaya başladılar. O gün İstanbul halkı gazetesiz de kalmıştı. Çünkü Bay Tosun kiraladığı müvezzilerin gazetelerini de satın aldığı için sokaklarda gazete satılması mümkün olmamıştı.

Elli genç çocuk ve elli levha... Nedir bu? Bir sinema reklâmı mı? Bonmarşenin kelepir satışı ilânı mı, nedir? Ne var yine, ne oluyor? Levhaların üstünde papuç kalınlığında yazılar var:

“Karılarından ihanet gören kocalar, kocalarından ihanet gören kadınlar, Baylar, Bayanlar... Hepinizi «Dünya Cennetine» davet ediyorum!

Üç gün içinde bana müracaat ediniz. Galata Tamtakır han No. 77..”

Bu elli çocuk ellerindeki levhalarla caddede geçit resmine başlayınca halk heyecana düşmüş, bunların etrafına üşüşmüşler, merak ve heyecan içinde soruşmaya başlamışlardı:

— Nerede bu «dünya Cenneti» yahu!

— Bir dalavere olmasın sakın!

— Ne oluyoruz. Yine ne var?

Belediye karanlık sokaklara lâmba koyacakmış!..

(Gazetelerden)

— Sizin sokak ne zaman tenvir ediliyor?

— Şimdilik mehtaptan mehtaba!...

Her işin alayında olan bazı lâkayt ve nükteci kimseler de alaylı alaylı soruyorlardı:

— Bu dünya cennetinin baş meleği kim acaba?

— Acaba orada da buhran vergisi muvazene vergisi var mı dersiniz?

— Kıyak şey... Hemen eve gidip bizim kaşık düşmanile hır çıkarayım da pıyıyı pırtıyı toplayıp «dünya Cennetine» kapağı atayım.

Fakat bu yaftalı ve levhalı geçit resmi çok uzun sürmedi, alay Galataya indiği zaman polisler hepsini yaka paça edip karakola aldılar, sonra da emniyet direktörlüğüne götürdüler.

Emniyet direktörlüğü hayli maraklanmıştı. İşin içinde bir bit yeniği

olup olmadığını uzun uzadıya araştırdıktan sonra mesele anlaşıldı. Neticede Bay Tosun Kudret «umumi asayişini ihlâl etmek ve heyecana sebep olmak» suçlarıyla mahkemeye sevk edildi.

..

Mahakeme günü bütün İstanbul halkı adliye binasını hınca hınç doldurmuştu. Herkes Ağırceza mahkemesinde sorguya çekilecek olan Bay Tosun Kudretin kendisini nasıl müd'faa edeceğini merak ediyordu. Evvelâ müddei-umumi iddianamesini okudu. İddianame çok şiddetli idi. Müddei-umumi sert bir tavır takınarak iddianamesini şu cümle ile bitirdi:

(Devam edecek)

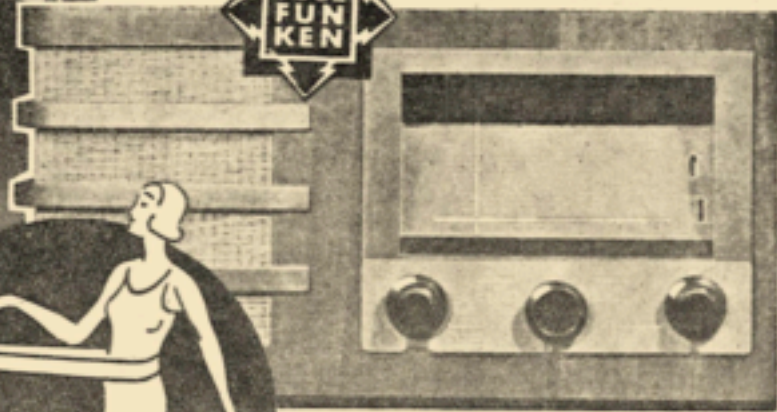
Elektrik asrında yaşıyoruz

"FRIGIDAIRE"

Yirminci asrın adamı bu görünmeyen kuvvetten mucizeler çıkardı. Elektrik yalnız rahatımızı temin etmekle kalmıyor, aynı zamanda işimizi de kolaylaştırıyor.

Elektirigin temin ettiği binbir konfor vasıtasından istifade etmemek cidden yazıktır.

AEG

Galatada Hezaren caddesinde, Beyoğlunda, İstiklâl caddesinde, Ankarada Bankalar caddesinde İzmirde Gazi bulvarında

BOURLA

biraderler ve şürekâsının bütün şubeleri'ne

SATIE

Mağazalarında evinizin konforunu temin için her türlü elektrik aletlerini bulabilirsiniz.

BOURLA BİRADERLER ve Şİ.
İSTANBUL — ANKARA — İZMİR.

KARİKATÜR'ü beğendiniz değil mi? Her hafta muntazaman Cumartesi günleri KARİKATÜR alınız ve koleksiyonunuzu toplayınız. Her sayımızda bariz bir tekâmül göreceksiniz.

KARİKATÜR

Bayan Seyahate çıkıyor.
Bavulunda sekiz rop, dört tuvalet, iki
düzine çorap ve iç çamaşırları var.

RAMİZ